

PÉNTEK IMRE
patikamér(l)eg

*az olcsó cigarettától összeégett az „összeérett”
 elkoszlott (zsírpecsétetes) összegyűrt
 összetépett világmegváltó kézirat
 a (kimondott-leírt) szó
 az (ön)cenzúrázott
 sorok közé szótt
 stilisztikai bravúr ahogy mind inkább súlytalan
 kétségbeejtően kevés lett
 a kimondhatatlan kibonthatatlan
 összezavart (zavarodott)
 jelek
     jelleme
         jelentések
 a sebtében felrakott jelmezek:
 ki tudja honnan előkerült (ál)kedélyes
 közraktár készlet
 rémpofákból angyali részleg
 az elsnóblizott üdvösségek
 a mélyéig (májáig) megromlott esély:
 Nagy Álom
     Kis Álom
         (közepes álom)
 végleg széfoszlott
         semmivé lett*

(Elő)éremény

*Növesztik éles körmeik
 a bájos satrafák;
 holnap halomra dőlnek itt
 a bölcs teóriák...*

*Ne hidd, hogy megúszhatod
 e zűrös hajcihőt,
 s a szennyes, bűzös oldatot,
 ha már pofádra dőlt...*

*Merülj a tiszta vízbe itt,
 ahol a part szakad,
 s halászok húzzák hajnalig
 üres hálóikat.*

Éjfél

*Az esti égen vadludak
jajongó V-je szárnyal,
teret betöltő ez a hang,
és elragad magával.*

*Ködöt zihálnak vén tavak
az őszi erdő mélyén,
koldus szegényen, napra-nap
köpenyt suhint az éjfél.*

Bárka

*Holtak libegnek porladt lábnyomokban,
derengő arcuk: vén ablakszemek.
Dombok diója halkán összeroppan,
s merül az alkony: arany félsziget.*

*Hattyú száll az irgalom tavára,
part nyeli el a lány hullámokat.
Hold ezüstlik, s elindul a bárka
az álomtalanság felhői alatt.*

panel balladácska

*az élheteretlen túlerő
nyomul a panel rengetegben
menetük tők előkelő
fölöttük angyal szárnya lebben*

*kivételes az alkalom
kuplét dalol egy walesi bárd
s Edward plakátja tűzfalon
éppen áldását adja rá*

*talán mégis csak van kiút
zöldet pislant a semafor
szakad a telt nejlon szatyor
édes terhe a földre fut*

*sarki krimóig é(r)des a táv
kicsap a versenyzők heve
hol a lány metafizikát
vendégprofesszor adja le*

*s befut a gyászos gyorsvonat
megadja rég várt kölcsönét
ragyogni kezd az alkonyat
felhői közt a tiszta ég*

*nem kényeztet püföl a kor
fejünkre hullik holmi vád
rajzolóink reklámglóriát
a (véd)szentnek ki nincs sehol*